

Χωρίς αυτούς...

Η έρευνα για ένα βιβλίο είναι πάντα διασκεδαστική – ειδικά όταν οι άνθρωποι είναι πρόθυμοι να σου ανοιχτούν και να σου μεταδώσουν όσα γνωρίζουν. Γράφοντας *τη Νεκρή Σάρκα* χρειάστηκα αρκετά ειδικές πληροφορίες σχετικά με το κύκλωμα του BDSM. Οι άνθρωποι που μοιράστηκαν τα μυστικά τους μαζί μου δεν επιθυμούν να αναφερθούν ονομαστικά, αλλά ξέρουν ποιοι είναι και τους ευχαριστώ.

Επίσης, θέλω να ευχαριστήσω τους πάντες στην Αστυνομία Γκράμπιαν, που έδωσαν έξυπνες απαντήσεις στις ανόητες ερωτήσεις μου: τον αρχιφύλακα Τζον Σάουτερ (Κάμερες Παρακολούθησης Κυκλοφορίας), τον επιθεωρητή Τζον Σούταρ (Κέντρο), τον αρχιεπιθεωρητή Τζιμ Μπίσλαντ, τον Μπρους Ντάνκαν και τη Ζόι του Εγκληματολογικού, καθώς και τον ειδικό στην ανίχνευση αποτυπωμάτων Γκάρι Ντέμπστερ. Μία ειδική αναφορά οφείλω στον αστυφύλακα Ντέρεκ Μπείν, που ανέχτηκε πολλά – ευχαριστώ!

Και για ακόμα μια φορά οφείλω μεγάλη ευγνωμοσύνη στην εντυπωσιακά εξειδικευμένη σε θέματα νεκροτομίας Τζιμπελ Γκαλ. Γνωρίζει περισσότερα από τον καθένα στον τομέα της νεκροψίας.

Αυτοί οι άνθρωποι είναι υπεύθυνοι για ό,τι σωστό γρά-
φω. Και για ό,τι κατάλαβα λάθος, ευθύνεται η ανοησία μου.

Οφείλω πολλές ευχαριστίες στον Φίλιπ Πάτερσον –ο
οποίος παραμένει ο καλύτερος φίλος και ατζέντης που
μπορεί να έχει ένας γενειοφόρος συγγραφέας–, στον Λουκ,
την Ιζαμπέλα και όλη την παρέα στο λογοτεχνικό πρακτο-
ρείο Marjacq, στην ομάδα των Νίνζα μου, δηλαδή τις υπέ-
ροχες Τζέιν Τζόνσον και Σάρα Χόγκσον, τους καταπληκτι-
κούς Αμάντα, Λούσι, Αντρέα, Φιόνα, Κέλι, Κλάιβ, Γουέντι,
Ντέιμον, Λίζα, Ντομ και όλους τους άλλους στην ομάδα
των Εκδόσεων HarperCollins, που έκαναν τόσο εξαιρετι-
κή δουλειά, την Κέλι Ράγκλαντ στο St Martin's Press για
τη βοήθειά της, και τον Τζέιμς Όσβαλντ που φρόντισε τα
πάντα.

Επίσης, θέλω να ευχαριστήσω τον Ίαν Μπέρντις που
δώρισε ένα μεγάλο χρηματικό ποσό στο Juvenile Diabetes
Research Foundation ώστε η σύντροφός του, η Ντέμπι
Κερ, να αποτελέσει μία από τις ηρωίδες του βιβλίου. Δύο
ακόμα αληθινοί άνθρωποι που εμφανίζονται είναι ο πα-
λιός φίλος μου Αλεξάντερ Κλαρκ (με τις ανεκτίμητες τε-
χνολογικές γνώσεις του) και ο Τζον Ρίκαρντς που γράφει
υπέροχα αστυνομικά μυθιστορήματα, όταν δεν εμφανίζεται
στα ελαφρώς διεστραμμένα δικά μου! Περιττό να πω ότι η
Ντεμψ, ο Άλεξ και ο Τζον μου επέτρεψαν να κάνω ό,τι
ήθελα μαζί τους!

Και τελευταία, και καλύτερη, πρέπει να ευχαριστήσω
τη σκανδαλιάρα γυναίκα μου, τη Φιόνα. Δεν θα ανέχονταν
πολλές κάτι τέτοια...

ΟΡΟΛΟΓΙΑ BDSM

BDSM (Bondage & Discipline, Domination & Submission, Sadism & Masochism) Δέσιμο και Πειθαρχία, Κυριαρχία και Υποταγή, Σαδισμός και Μαζοχισμός

Bondage (Δεσμά / Δέσιμο): Σύνολο τεχνικών που εφαρμόζονται σε άτομο υποτακτικού ή μαζοχιστικού προσανατολισμού, με σκοπό τον περιορισμό κινήσεων ή έλεγχο βιολογικών λειτουργιών (λ.χ. ενούρηση, αναπνοή κ.λπ.) πάντα μέσα σε πλαίσια συναίνεσης και ασφάλειας.

Switch (σουίτς): Το άτομο που αντλεί ικανοποίηση και απόλαυση αλλάζοντας κατά το δοκούν ρόλους από υποτακτικό σε κυριαρχικό, και αντιστρόφως.

Strap-on (στραπ-ον): Ερωτικό βοήθημα, σχεδιασμένο για χρήση σε ερωτικά παιχνίδια. Φοριέται σαν ολιπάκι και έχει ενσωματωμένο τεχνητό φαλλό.

Fisting (φίστινγκ) [από την αγγλική λέξη fist που σημαίνει γροθιά]: Ως σεξουαλική πρακτική σημαίνει τη διεύδυση της παλάμης ή του χεριού στον πρωκτό.

ΣΕΕ

1

Η γυναίκα μπροστά του σταματάει. Στέκεται στο ένα πόδι κάτω από τον φανοστάτη, τρίβοντας τον αστράγαλό της, σαν να μην είναι συνηθισμένη στα ψηλά τακούνια. Νούμερο Εφτά: μια γκομενίτσα από το Τόρι που επιστρέφει σπίτι μετά από μια βραδιά κραιπάλης, τρεκλίζοντας με τα πρόστυχα τακούνια της και τη μίνι φούστα της, παρόλο που είναι Φεβρουάριος στο Αμπερντίν και κάνει φοβερή παγωνιά. Είναι όμορφη. Καστανά σγουρά μαλλιά. Ανασπκωμένη μυτούλα. Ωραία πόδια, μακριά και σέξι. Από αυτά που του αρέσει να χτυπιούνται από κάτω του όταν αναγκάζει την τσούλα να τον πάρει. Όταν της δείχνει ποιος είναι το αφεντικό.

Ορθώνει το κορμί της και συνεχίζει το περπάτημα, μονολογώντας μέσα στην αχλή από το μεθύσι. Του αρέσουν μεθυσμένες: όχι τόσο μεθυσμένες που να μην καταλαβαίνουν τι τους γίνεται, αλλά αρκετά μεθυσμένες για να μην μπορούν να αντισταθούν. Να μην μπορούν να τον δουν καλά.

Πρόστυχες τσούλες.

Η κοπέλα προσπερνάει το Κτίριο ΝόρΦις –που φωτίζεται στιγμιαία από τους προβολείς μιας περαστικής νταλίκας– και από τον κυκλικό κόμβο χώνεται στο λιθόστρωτο

της Βικτόρια Μπριτζ, περνώντας τον σκοτεινό, σιωπηλό ποταμό Ντι για να πάει στο Τόρι. Εκείνος κοντοστεύεται λίγο, προσποιείται ότι δένει το κορδόνι του παπουτσιού του μέχρι η κοπέλα να περάσει σχεδόν απέναντι. Σε αυτό το τμήμα της πόλης δεν συνηθίζει να κυνηγάει, γι' αυτό πρέπει να είναι προσεκτικός. Χαμογελάει. Ο σκοτεινός γκρίζος δρόμος είναι έρημος – μόνο αυτός και η τυχερή Νούμερο Εφτά.

Ένα γρήγορο τροχάδην και βρίσκεται πάλι πίσω της. Είναι γυμνασμένος, ούτε καν ιδρώνει μέσα στη φόρμα της ποδοσφαιρικής ομάδας του Αμπερντίν με την κουκούλα και τα ασορτί μαύρα Nike. Ποιος θα προσέξει έναν άντρα που έχει βγει για τζόγκινγκ;

Το Τόρι δείχνει ζοφερό μέσα στη νύχτα του Φεβρουαρίου – τα γρανιτένια κτίρια είναι σχεδόν μαύρα από το καυσαέριο και λούζονται στο κιτρινάρικο σαν κάτουρο φως που σκορπίζουν οι φανοστάτες. Η γυναίκα ταιριάζει στο σκηνικό: φτηνά ρούχα, φτηνό δερμάτινο τζάκετ, φτηνά παπούτσια, φτηνό άρωμα. Ένα πρόστυχο κορίτσι. Χαμογελάει και χαϊδεύει το μαχαίρι στην τσέπη του. Ήρθε η ώρα για το πρόστυχο κορίτσι να πάρει το «δώρο» του.

Εκείνη στρίβει αριστερά, βγαίνοντας από τη μεγάλη καμπύλη της Βικτόρια Ρόουντ για να μπει σε ένα από τα δρομάκια, εκεί που βρίσκονται τα εργοστάσια επεξεργασίας αλιευμάτων. Μάλλον για να κόψει δρόμο μέχρι τη μικρή θλιβερή γκαρσονιέρα της ή το σπίτι που μοιράζεται με τη μαμά και τον μπαμπά. Χαμογελάει και ελπίζει να είναι το σπίτι της μαμάς και του μπαμπά – πρέπει να έχει κάποιον να μοιραστεί τον πόνο της όταν θα τελειώσει όλο αυτό. Γιατί θα έχει πολύ πόνο να μοιραστεί.

Ο δρόμος είναι έρημος. Διακρίνεται μόνο το οπίσθιο τμήμα μιας άδειας νταλίκας που είναι παρκαρισμένη απέναντι από ένα ανατολίτικο σουπερμάρκετ. Όλα εδώ πέρα

είναι βιομηχανικά κτίρια, σιωπηλά και σκοτεινά, θεόκλειστα τη νύχτα. Κανένας δεν θα τους δει για να καλέσει βοήθεια.

Η γυναίκα –το Νούμερο Εφτά– προσπερνάει έναν τεράστιο ανοιχτό κάδο γεμάτο στραπατσαρισμένα μέταλλα, κι εκείνος επιταχύνει, μειώνοντας την απόσταση ανάμεσά τους. Τα τακούνια της αντηχούν πάνω στο παγωμένο τιμνένιο οδόστρωμα, αλλά τα αθλητικά του είναι αθόρυβα. Προσπερνάει μερικούς από αυτούς τους μεγάλους πλαστικούς κάδους που ξεχειλίζουν από πεταμένα ψαροκέφαλα και κόκαλα, με βρόμικες ξύλινες παλέτες από πάνω τους για να κρατάνε μακριά τους γλάρους. Ακόμα πιο κοντά της.

Βγάζει το σιλέτο, ενώ με το ένα χέρι καϊδεύει το μπροστινό μέρος της φόρμας του, τρίβοντας τη στύση του για καλοτυχία. Κάθε λεπτομέρεια ξεχωρίζει καθαρά, σαν πιτσιλιές από αίμα σε ολόλευκο δέρμα.

Την τελευταία στιγμή, η κοπέλα στρέφει προς το μέρος του. Τα μάτια της ανοίγουν διάπλατα μόλις τον βλέπει, μετά το βλέμμα της πέφτει στο μαχαίρι, αλλά είναι πολύ τρομαγμένη για να ουρλιάξει. Θα είναι κάτι ξεχωριστό. Το Νούμερο Εφτά θα κάνει πράγματα που δεν είχε φανταστεί ποτέ, ούτε στους χειρότερους εφιάλτες της. Θα...

Τα χέρια της τινάζονται μπροστά και πετούν το μαχαίρι από το χέρι του καθώς τον αρπάζει από τη φόρμα και το γόνατό της τον χτυπάει τόσο δυνατά στον καβάλο που σχεδόν τον σηκώνει στον αέρα.

Εκείνος βγάζει μια πνιχτή στριγκλιά πριν του κλείσει το στόμα με τη γροθιά της. Μαύροι ομόκεντροι κύκλοι κυνηγούν ένα καυτό κίτρινο ουρλιαχτό και τα πόδια του δεν μπορούν να τον κρατήσουν. Το οδόστρωμα είναι παγωμένο και σκληρό καθώς σωριάζεται κάτω, κουλουριάζεται γύρω από τα πληγωμένα γεννητικά του όργανα και βάζει τα κλάματα.

«Χριστέ μου», λέει ο ντετέκτιβ αστυφύλακας Ρένι κοιτάζοντας τον άντρα που κλαψουρίζει στο ραγισμένο οδόστρωμα πεσμένος μέσα στους βρομερούς λεκέδες από τα υπολείμματα των ψαριών. «Νομίζω ότι του τσάκισες τα μπαλάκια. Τα άκουσα να σκάνε».

«Θα επιζήσει». Η αστυφύλακας Τζάκι Γουάτσον ανάγκασε τον άντρα να γυρίσει μπρούμυτα, περνώντας του τις χειροπέδες. Εκείνος βόγκηξε και άρχισε να κλαψουρίζει. Η Τζάκι χαμογέλασε. «Ήθελες και τα 'παθες, βρομιάρη μπάσταρδε». Κοίταξε τον Ρένι. «Βλέπεις κανέναν τριγύρω;» Στο αρνητικό του νεύμα, έχωσε στον τύπο μια κλοτσιά στα πλευρά. «Αυτό είναι για την Κριστίν, τη Λόρα, την Γκέιλ, τη Σάρα, την Τζένιφερ, την Τζοάν και τη Σάντρα».

«Κόφτο, ρε Τζάκι!» Ο Ρένι τη σταμάτησε πριν επιχειρήσει να τον κλοτσήσει ξανά. «Μπορεί να σε δει κάποιος».

«Είπες ότι δεν υπάρχει κανένας».

«Ναι, αλλά...»

«Τότε, ποιο είναι το πρόβλημα;» Στάθηκε αγριοκοιτάζοντας τον κλαμένο άντρα με τη φόρμα. «Λοιπόν, μορφονιέ, σήκω όρθιος».

Εκείνος δεν σάλεψε. «Ω, για όνομα του Θεού...» Τον άρπαξε από το αυτί και τον σήκωσε όρθιο. «Ρένι, θέλεις να...» Αλλά ο ντετέκτιβ αστυφύλακας Ρένι ήταν απασχολημένος με τον ασύρματο. Πληροφορούσε το Κέντρο ότι η Επιχείρηση Καραμέλα είχε στεφθεί με επιτυχία – τον είχαν τσάκώσει τον μπάσταρδο.